

ODVJETNIK
MATIJA PEČATNIK
10144 ZAGREB, p.p. 13
Savska cesta 41/III
tel: 01/ 6176-863, 6121-609
fax: 01/ 6176-862
e-mail: matija.pecatnik@zg.ht.hr

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
STALNA SLUŽBA U SLAVONSKOM BRODU

Zagreb, 05.07.2022.

Na broj: 3 P-49/18

Tužitelj: **VLADIMIR STARČEVIĆ**, Slavonski Brod, Velike Gospe 22, **OIB: 36569740734**,
kojeg zastupa punomoćnik Ivan Žalac, odvjetnik iz Slavanskog Broda,
Ljudevita Gaja 7

Tuženik: 1. STARČEVIĆ, d.o.o. Slavonski Brod „u stečaju“, OIB: 06989595644,
Slavonski Brod, Juraja Dobrile bb, zastupan po stečajnom upravitelju Zdravku
Kuzmić, Horvatovac 13, 10000 Zagreb

2. PLAMA-PUR d.o.o., OIB: 40703926124, Podgrad 17, 6244 Podgrad,
Slovenija, (ranije: PLAMA-PUR d.d.), kojeg zastupa

ODVJETNIK
MATIJA PEČATNIK
10144 Zagreb, Savska cesta 41/III

radi: utvrđenja ništetnosti ugovora i radi utvrđenja da je ugovor bez pravnog učinka
prema stečajnoj masi

PODNEŠAK DRUGOTUŽENIKA

U svezi rješenja Naslovnog suda poslovni broj P-49/2018-84 od 17. lipnja 2022.
drugotuženik navodi slijedeće:

1.

Naslovni sud je napravio **grešku** u izreci navedenog rješenja, ali i u točki 2. obrazloženja tog rješenja u kojem je naveo slijedeće:

„2. Obzirom da je relevantni ugovor utvrđenje ništavosti kojeg se traži u ovom postupku nastao 2015. godine, kad je izvršen i upis založnog prava na nekretninama prvotuženika, ...“ *

1.1.

Navedeno rješenje **nije** ni činjenično ni pravno osnovano u dijelu kojim Naslovni sud traži pravo Republike Slovenije na snazi u 2015. godini, **jer Naslovni sud treba** utvrditi sadržaj mjerodavnog prava koje je u **Republici Sloveniji važno** u relevantnom razdoblju u 2005. godini, zbog slijedećeg:

- dana **28. siječnja 2005.** prvotuženik i drugotuženik su sklopili Ugovor o kratkoročnom kreditu 1/05 i ispravu pod nazivom „Dogovor“ koju je kao jedinstvenu ispravu jamstvenikom uvezao i **solemnizirao Javni bilježnik** Mijo Vuković iz Slavonskog Broda istog dana tj. **dana 28. siječnja 2005.** pod poslovnim brojem OU-83/2005. (**dalje u tekstu: Solemnizirani Ugovor od 28. siječnja 2005.**);
- dana **15. ožujka 2005.** pod brojem **Z-1557/05** na temelju navedenog Solemniziranog Ugovora od 28. siječnja 2005. **upisano je založno pravo** na nekretnini prvotuženika za glavni dug od 120.074,10 EUR radi osiguranja novčane tražbine drugotuženika i to na 2. suvlasničkom dijelu (2/3) nekretnine k.č.br. 1022 zgrada u ulici S. Sekulića Jucka površine 1044 m² u zk. ul. 2044 k.o. Slavonski Brod.

2.

Drugotuženik ističe da je **pogrešno pravno shvaćanje** Naslovnog suda koje je izložio u razlozima navedenog rješenja poslovni broj P-49/2018-84 od 17. lipnja 2022. (točka 5. obrazloženja), koje glasi:

*„ 5. Po ZORSZ **nema** proširene mogućnost pribavljanja obavijesti o stranom pravu od drugih tijela, vještaka i specijaliziranih ustanova prilikom utvrđivanja sadržaja stranog prava, niti se sadržaj stranog prava može utvrđivati iz privatne isprave kao je to moguće prema kasnijem zakonu.“ **

2.1.

Citirano **pravno shvaćanje** Naslovnog suda u **svezi primjene članka 13.** Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima („Narodne novine“ br. 53/91, 88/01) (**dalje u tekstu: ZRSZ**) je neosnovano jer **je suprotno pravnim shvaćanjima koje je Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzeo u presudi** poslovni broj **Revt 319/2015-3 od 19. studenog 2019.**

Vrhovni sud Republike Hrvatske po ustavnoj ulozi osigurava jedinstvenu primjenu zakona i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni (članak 116. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske).

Nakon što Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzme pravno shvaćanje o određenom pravnom pitanju tada je **obveza sudova** da o istom pravnom pitanju u istim ili sličnim pravnim situacijama primjenjuju pravna shvaćanja koja je zauzeo kao najviši sud u Republici Hrvatskoj.

Zbog toga su relevantna pravna shvaćanja u svezi primjene **članka 13. ZRSZ koja je Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzeo u presudama**, i to:

- **presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt 319/2015-3 od 19. studenog 2019.** (citat):

„Nadalje, nije ostvaren revizijski razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP u vezi s čl. 13. ZRS kod utvrđivanja sadržaja stranog prava.

Pravila za utvrđivanje sadržaja mjerodavnog stranog prava sadržana su u odredbi čl. 13. ZRS kojom je propisano da će sud ili drugi nadležni organ po službenoj dužnosti utvrditi sadržaj stranoga mjerodavnog prava (st. 1.). Organ iz čl. 13. st. 1. ZRS može zatražiti obavijesti o stranom pravu od Ministarstva pravosuđa i uprave Republike Hrvatske (st. 2.) Stranke u postupku mogu podnijeti i javnu ispravu o sadržaju stranog prava (st. 3.).

Dakle, osim što je sud po službenoj dužnosti dužan utvrditi koje je pravo mjerodavno u sporu s međunarodnim obilježjem, on je također dužan po službenoj dužnosti utvrditi sadržaj tog mjerodavnog prava. Nije propisano kojim će se metodama sud služiti pri utvrđivanju sadržaja mjerodavnog prava, pa može utvrditi njegov sadržaj koristeći se svim dopuštenim pravnim sredstvima (suradnja stranaka, mišljenja svjedoka-vještaka, obavijesti određenih državnih organa i sl.), ali pored ostalog sud može (što sudovi u pravilu i čine) zatražiti obavijest o stranom pravu od Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske (čl. 13. st. 2. ZRS).

S obzirom na to da prema odredbi čl. 13. st. 2. ZRS i stranke mogu same u postupku podnijeti javnu ispravu o stranom pravu, i tuženik je mogao o tome obavijestiti sud, umjesto neargumentiranog i paušalnog protivljenja propisu na koji je tužitelj ukazao kao mjerodavan, pogotovo stoga što je izvadak mjerodavnih propisa u ovom slučaju svojim potpisom ovjerio voditelj konzularnih poslova ruskog veleposlanstva u Republici Hrvatskoj.“ *

- **presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt 4/12-2 od 19. ožujka 2014.** (citat):

„Nije učinjena ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 6. ZPP (nemogućnost raspravljanja pred sudom) time što nije u smislu čl. 13. st. 2. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima ("Narodne novine" broj 53/91 i 88/01 – dalje: ZRSZ) od Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske zatražena obavijest o sadržaju stranog prava, budući da se o stranom pravu u smislu navedene odredbe može (dakle, ne mora uvijek) zatražiti obavijest, a sud je sadržaj mjerodavnog stranog prava utvrdio po službenoj dužnosti i direktno primijenio na temelju čl. 13. st. 1. ZRSZ.“ *

2.3.

Iz naprijed citiranih razloga koji su izloženi u **presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt 319/2015-3 od 19. studenog 2019.** razvidno je da:

- stranka **nije** dostavila javnu ispravu koju bi ovjerilo nadležno ministarstvo pravosuđa strane države, jer
- po **odredbi članka 13. stavka 2. ZRSZ suradnja stranaka nije ograničena** samo na dostavu „javnih“ isprava, jer ta odredba propisuje da stranke mogu podnijeti „i“ javnu ispravu, što podrazumijeva da stranke mogu podnijeti „i“ ispravu koja (nužno) **nema** značaj „javne“ isprave.

Dakle, iz naprijed citiranog **pravnog shvaćanja Vrhovnog suda Republike Hrvatske u presudi broj Revt 319/2015-3 od 19. studenog 2019.** je očigledno da:

„Pravila za utvrđivanje sadržaja mjerodavnog stranog prava sadržana su u odredbi čl. 13. ZRS. Nije propisano kojim će se metodama sud služiti pri utvrđivanju sadržaja mjerodavnog prava, pa može utvrditi njegov sadržaj koristeći se svim dopuštenim pravnim sredstvima (suradnja stranaka, mišljenja svjedoka-vještaka, obavijesti određenih državnih organa i sl.), ali pored ostalog sud može (što sudovi u pravilu i čine) zatražiti obavijest o stranom pravu od Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske (čl. 13. st. 2. ZRS).“ *

2.4.

Zbog navedenog, citirano **pravno shvaćanje** koje je **u svezi odredbe članka 13. stavka 2. ZRSZ zauzeo Vrhovni sud Republike Hrvatske** (u presudi broj Revt 319/2015-3 od 19. studenog 2019.) **je, kao zakonsko rješenje, sada samo pretočeno u odredbu članka 8. stavka 3. i 4. Zakona o međunarodnom privatnom pravu** („Narodne novine“ broj 101/17) koja glasi:

*“(3) Sud ili drugo tijelo Republike Hrvatske **može** obavijest o sadržaju prava strane države zatražiti od ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa ili **nekog drugog tijela** kao i vještaka ili specijaliziranih ustanova.*

*(4) Stranke **mogu** podnositi javne ili privatne isprave o sadržaju prava strane države.”**

2.5.

Citirano **pravno shvaćanja Vrhovnog suda Republike Hrvatske** koja je zauzeo u **presudi broj Revt 319/2015-3 od 19. studenog 2019. u cijelosti je primjenjivo na okolnosti ovog predmeta** i dokazuje neosnovanost naprijed citirane točke 5. obrazloženja navedenog rješenja Naslovnog suda **koja se odnosi na primjenu članka 13. ZRSZ koji se primjenjuje u ovom predmetu**, jer sukladno citiranim pravnim shvaćanjima revizijskog suda jasno proizlazi:

- da je sud po službenoj dužnosti dužan utvrditi koje je pravo mjerodavno u sporu s međunarodnim obilježjem, on je također dužan po službenoj dužnosti utvrditi sadržaj tog mjerodavnog prava (čl. 13. st. 1. ZRSZ), a sud zna pravo (*iura novit curia*) i to načelo se odnosi i na strano pravo;
- da **nije propisano kojim će se metodama sud služiti pri utvrđivanju sadržaja mjerodavnog stranog prava, pa može utvrditi njegov sadržaj koristeći se svim dopuštenim pravnim sredstvima (suradnja stranaka, mišljenja svjedoka-vještaka, obavijesti određenih državnih organa i slično), ali pored ostalog sud može (dakle, ne mora uvijek) zatražiti obavijest o stranom pravu od Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske** (čl. 13. st. 2. ZRSZ);
- da je Naslovni sud raspravnim rješenjem od 6. lipnja 2018. naložio drugotuženiku da u roku od 30 dana dostavi odredbe slovenskog prava tj. mjerodavne odredbe Obligacijskog zakonika koje se odnose na ništavost ugovora i ugovor o zajmu sa prijevodom na hrvatski jezik po ovlaštenom sudskom tumaču;
- da je drugotuženik u ostavljenom roku postupio po raspravnom rješenju Naslovnog suda od 6. lipnja 2018. jer je uz podnesak od 6. srpnja 2018. dostavio Naslovnom sudu odredbe slovenskog prava tj. odredbe Obligacijskog zakonika (OZ) Republike Slovenije („Uradni list“ Republike Slovenije broj 83/4287/01) sa ovjerenim prijevodom na hrvatski jezik po Lengi Kuliš iz Zagreba, stalnom sudskom tumaču za slovenski jezik, koje se odnose na ništavost ugovora i ugovor o zajmu (čl. 13. st. 2. ZRSZ).

2.6.

Dakle, **sukladno pravnom shvaćanju koje je Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzeo u presudi broj Revt 319/2015-3 od 19. studenog 2019. koja se odnose na primjenu članka 13. ZRSZ koji se primjenjuje u ovom predmetu, proaktivna suradnja drugotuženika kao stranke u utvrđivanju sadržaja mjerodavnog stranog prava** ogleda se upravo u činjenici da je **drugotuženik dostavio mjerodavne odredbe slovenskog prava** tj. odredbe Obligacijskog zakonika (OZ) Republike Slovenije („Uradni list“ Republike Slovenije broj 83/4287/01) sa ovjerenim prijevodom na hrvatski jezik po Lengi Kuliš iz Zagreba, stalnom sudskom tumaču za slovenski jezik, koje se odnose na ništavost ugovora i ugovor o zajmu.

3.

Prvostupanjski sud je u obrazloženju rješenja u točki 6. naveo svoje shvaćanje koje glasi:

*„6. Stoga je odlučeno kao u izreci jer postoje važni razlozi za preotvaranje glavne rasprave – potreba pribavljanja javnih isprava o sadržaju stranog prava, po čl. 305. Zakona o parničnom postupku (...) jer **samo** na temelju ovjerenih prijevoda propisa od strane sudskog tumača, ne može donijeti presuda.“ **

3.1.

Citirani razlog rješenja Naslovnog suda **nije** razumljiv jer drugotuženik **nije** dostavio **samo** prijevod stranog prava **nego je dostavio i samo strano pravo tj. slovensko pravo** zajedno sa ovjerenim prijevodom po ovlaštenom sudskom tumaču za slovenski jezik.

3.2.

Odredba članka 18. Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Slovenije o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima „Narodne novine“ – Međunarodni ugovori broj 3/94, 1/97) koji je stupio na snagu 19. kolovoza 1995. glasi:

„Članak 18.

Javne isprave, izdane na teritoriju jedne države ugovornice imaju na teritoriju druge države ugovornice istu dokaznu snagu kao i javne isprave te države.“

3.3.

Službeno glasilo u kojem se u Republici Sloveniji objavljuju državni propisi je „Uradni list“ Republike Slovenije:

- izdavač je Vlada Republike Slovenije, Služba za zakonodavstvo,
- javna objava je na službenoj web stranici: www.uradni-list.si
- državni propisi se na navedenoj službenoj web stranici objavljuju u PDF formatu,
- od početka 2006. tj. od „Uradnog lista“ Republike Slovenije broj 1/2006, svaki „Uradni list“ na prvoj stranici elektroničkim potpisom kao ovlaštena osoba potpisuje odgovorna osoba odnosno odgovorni urednik Uradnog lista Republike Slovenije.

Zbog toga je drugotuženik u ovom predmetu dostavio izlistan relevantni dio Obligacijskog zakonika (OZ) Republike Slovenije („Uradni list“ Republike Slovenije broj 83/4287/01) koji je u Republici Sloveniji javno objavljen na službenim stranicama www.uradni-list.si.

Zbog navedenog, sukladno citiranoj odredbi **članka 18. Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Slovenije o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima** („Narodne novine“ – Međunarodni ugovori broj 3/94, 1/97) **javna isprava koju je izdao državni organ Republike Slovenije u granicama svoje nadležnosti** i isprava koju izda pravna osoba u obavljanju javnog ovlaštenja koja joj je povjerena zakonom **predstavlja javnu ispravu**.

4.

Drugotuženik je pod točkama VI. i VII. na strani 5. do 13. odgovora na tužbu opširno izložio zašto smatra da Naslovni sud u ovom predmetu treba odlučiti:

- primjenom **Konvencije Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe** (potpisana u Beču 11. travnja 1980. godine), a posebno primjenom **članka 59. navedene Konvencije**,
- primjenom **Uredbe Vijeća (EZ) br. 1086/2006 od 11. srpnja 2006. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2866/98 o stopama konverzije između eura i valuta država članica koje usvajaju euro**, sukladno kojoj je sa 01. siječnja 2007. EUR (euro) postao jedinstvena valuta u Republici Sloveniji, čime je Republika Slovenija postala članica eurozone,

- primjenom **pravnog shvaćanja koje je zauzeo Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u presudi i rješenju broj PŽ-5942/2015-2 od 18. svibnja 2017.** koje je primjenjivo u ovom predmetu u odnosu na isplatu u valuti EUR.

4.1.

Konvencija Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji roba (potpisana u Beču 11. travnja 1980.) (u daljnjem tekstu: Konvencija) je po pravnoj snazi iznad zakona, zbog čega se mjerodavno materijalno pravo (u ovom predmetu slovensko materijalno pravo) primjenjuje samo u svezi pravnih pitanja koja nisu regulirana Konvencijom.

Članak 59. navedene Konvencije glasi:

„Kupac je dužan isplatiti cijenu onog dana koji je određen ugovorom ili koji se može utvrditi na temelju ugovora ili ove konvencije, bez potrebe da prodavalac postavi neki zahtjev ili učini neke druge formalnosti.“

Zbog toga je drugotuženik u odgovoru na tužbu isticao da je, u svezi obveze Naslovnog suda **da odlučuje primjenom Konvencije**, čiju primjenu prvotuženik i drugotuženik kao ugovorne stranke **nisu isključili**, mjerodavno pravno shvaćanje koje je **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske zauzeo u presudi i rješenju broj PŽ-5942/2015-2 od 18. svibnja 2017., te presudi poslovni broj PŽ-4422/07-5 od 23. ožujka 2010. kao i presudi poslovni broj PŽ-2346/11-3 od 28. veljače 2012.**

Zato radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja drugotuženik upućuje na svoje navode koje je iznio već u odgovoru na tužbu i kod tih svojih navoda drugotuženik ostaje u cijelosti.

4.2.

Navedena **Uredbe Vijeća (EZ) br. 1086/2006 od 11. srpnja 2006.** o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2866/98 o stopama konverzije između eura i valuta država članica koje usvajaju euro, kao europsko pravo **se izravno primjenjuje i ima prednost pred nacionalnim pravom.**

Sud EU je u presudi Simmenthal, 106/77, EU:C:1978:49, (t. 21., t. 22 i t. 26.) naveo posljedice kako izravnog učinka, tako i načela nadređenosti prava Europske unije u odnosu na nacionalno pravo.

4.3.

Sukladno raspravnom rješenju Naslovnog suda od 06. lipnja 2018. drugotuženik je u ostavljenom roku uz svoj podnesak od 06. srpnja 2018. (koji je Naslovni sud zaprimio 09. srpnja 2018.) dostavio:

- odredbe Obligacijskog zakonika (OZ) Republike Slovenije („Uradni list“ Republike Slovenije broj 83/4287/01) koje se odnose na ništavost ugovora i ugovor o zajmu, kao i završnu odredbu članka 1082. Obligacijskog zakonika (OZ) iz koje je razvidno da je stupio na snagu **01. siječnja 2002.,** sa ovjerenim prijevodom istih na hrvatski jezik po Lengi Kuliš iz Zagreba, stalnom sudskom tumaču za slovenski jezik.

4.4.

Međutim, kako Naslovni sud sada navedenim rješenjem poslovni broj P-49/2018-84 od 17. lipnja 2022. traži da stranke dostave i odredbe slovenskog prava koje se odnose na kupoprodaju, to **drugotuženik dostavlja i odredbe Obligacijskog zakonika (OZ) Republike Slovenije („Uradni list“ Republike Slovenije broj 83/4287/01) koje se odnose na ugovor o prodaji,** zajedno sa ovjerenim prijevodom na hrvatski jezik po Lengi Kuliš, ovlaštenom tumaču za slovenski jezik.

5.

Pravo strane države primjenjuje se na način kako se tumači u toj državi, u ovom slučaju u Republici Sloveniji.

5.1.

Sudska praksa Vrhovnog suda Republike Slovenije i viših sudova u Republici Sloveniji javno je dostupna na web stranici: www.sodisce.si/vsrs/.

5.2.

Drugotuženik je već u odgovoru na tužbu i tijekom prvostupanjskog postupka ukazivao na sudsku praksu koju je zauzeo **Viši sud u Ljubljani u presudi broj II Cp 1991/2017 od 06. prosinca 2017. i Vrhovni sud Republike Slovenije u odluci broj II Ips 4/2017 od 24. kolovoza 2017.** koja se odnosi na njegovo **pravno shvaćanje u svezi ugovora o odgođenom plaćanju već isporučene robe, pri čemu dobavljač ima pravo na dodatne ugovorne kamate (robni kredit), tj. da navedena sudska praksa Vrhovnog suda Republike Slovenije dokazuje neosnovanost tužiteljevog pravnog shvaćanja koje se odnosi na ništetnost Solemniziranog Ugovora od 28. siječnja 2005.**

Zbog toga je drugotuženik uz odgovor na tužbu dostavio **presudu Višeg suda u Ljubljani broj II Cp 1991/2017 od 06. prosinca 2017.** zajedno sa ovjerenim prijevodom na hrvatski jezik po Lengi Kuliš, ovlaštenom tumaču za slovenski jezik, kao i **odluku Vrhovnog suda Republike Slovenije broj II Ips 4/2017 od 24. kolovoza 2017.** zajedno sa ovjerenim prijevodom na hrvatski jezik po Lengi Kuliš, ovlaštenom tumaču za slovenski jezik.

5.3.

Zbog navedenog, drugotuženik ostaje kod svojih navoda iz odgovora na tužbu o tome da **Naslovni sud slovensko materijalno pravo treba primijeniti na način kako se tumači u Republici Sloveniji, tj. sukladno pravnom shvaćanju koje je zauzeo Viši sud u Ljubljani u presudi broj II Cp 1991/2017 od 06. prosinca 2017. te pravnom shvaćanju koje je zauzeo Vrhovni sud Republike Slovenije u odluci broj II Ips 4/2017 od 24. kolovoza 2017. tj. o tome:**

- **da su neutemeljeni navodi tužitelja da prvotuženik ne treba vratiti kredit drugotuženiku jer ga navodno nije koristio odnosno jer mu iznos kredita nije bio uručen jer smisao kredita odobrenog kupcu kojim je dogovorena odgoda plaćanja već isporučene robe odnosno već obavljene usluge naime nije u uručenju iznosa novca za plaćanje robe, nego je kredit dan u robi, a vraća se njegova novčana protuvrijednost sa kamatama. Smisleno se radi o dogovoru o odgođenom plaćanju već isporučene robe odnosno već obavljene usluge,**
- **te zbog navedenog prvotuženik u ovom slučaju mora ispuniti obvezu prema drugotuženiku na način i u roku kako se obvezao Ugovorom o kratkoročnom kreditu 1/05 koji je dana 28. siječnja 2005. sklopio prvotuženik STARČEVIĆ d.o.o. iz Slavonskog Broda i drugotuženik koji je solemnizirao Javni bilježnik Mijo Vuković iz Slavonskog Broda dana 28. siječnja 2005. pod poslovnim brojem OU-83/2005.**

Slijedom navedenog, **drugotuženik u cijelosti ostaje kod svih navoda i procesnopравnih i materijalnopравnih prigovora,** a posebno kod svih svojih navoda u svezi prekludiranosti tužbe tužitelja i prijedloga da Naslovni sud temeljem članka 282. stavka 1. ZPP treba odbaciti takvu tužbu tužitelja koja se odnosi na tužbeni zahtjev radi utvrđenja da je određeni ugovor bez pravnog učinka prema stečajnoj masi, a podredno prijedloga za odbijanje tužbenog zahtjeva u navedenom dijelu, kao i prijedloga za odbijanje tužbenog zahtjeva tužitelja za utvrđenje ništavosti ugovora, te prijedloga da sud drugotuženiku dosudi parnični trošak uvećan za zakonsku zateznu kamatu na način kako je to specificirano u odgovoru na tužbu.

Prilog: - Obligacijski zakonik (OZ) Republike Slovenije („Uradni list“ Republike Slovenije broj 83/4287/01) u dijelu koji se odnose na ugovor o prodaji, zajedno sa ovjerenim prijevodom na hrvatski jezik po Lengi Kuliš, ovlaštenom tumaču za slovenski jezik

Tražim trošak:

1. Sastav podneska (Tbr. 8/1 Tarife)	9.000,00 kn
2. PDV 25% (Tbr. 42. Tarife)	2.250,00 kn

Ukupno:	11.250,00 kn
----------------	--------------

PLAMA-PUR d.o.o.
po punomoćniku

---

* dio citiranog teksta je podebljanjem i/ili podcrtavanjem istakao drugotuženik